

ті почуття, що переповнювали мене, коли я став студентом Львівського державного інституту фізичної культури. Це був це 1963 рік. Я міг з гордістю сказати, що я — студент стаціонару одного із найкращих, найавторитетніших вищих навчальних закладів Львівщини.

З приємністю пригадую свою кафедру спортивних ігор, свого куратора і завідувача кафедри Соломонка Василя Васильовича — талановитого педагога й тренера, людину, котра любила та з великою шаною ставилася до української мови, викладачів кафедри Котобоя З.І., Дядечкіна М.О., Мозолу Р.С., Демчишин А.О., Борейка В.І., Бутенко Л.А. та інших, які були професіоналами своєї справи. Пригадую їхню дисципліну й водночас турботу про студентів, згадую додаткові заняття, заняття з підвищення спортивної майстерності, які провадили на спеціалізації футболу Борейко В.І. та Соломонко В.В.

Кожна кафедра мала свої звичаї, традиції (те, чим вона славилася з-поміж інших і робило її особливою). Кафедра спортивних ігор славилася своїми викладачами, особистостями з великої літери, які були справжніми авторитетами і кумирами для мене. Великими практиками, спортсменами були: Тер-Ованесян А.А., Ліпман А.Ф. з кафедри теорії і методики фізичного виховання, історії та організації фізичної культури; Роговий С.М., Дерез П.А., Шенулов І.В. з тодішньої кафедри марксизму-ленінізму; Шрайбман Б.Д., Марченко М.Г. з кафедри фізіології і хімії; Джафаров М.А., Новицький О.І. з кафедри анатомії і біомеханіки; Тетюхіна М.Д. з кафедри іноземних мов; Третілова Т.О. з кафедри спортивної медицини; Горбик Р.М., Терехова М.Ф. з кафедри педагогіки та психології; Андрієвський В.О., Келлер В.С. з кафедри фехтування, боксу і сучасного п'ятиборства; Чукарін В.І., Краснов Я.Я., Васильков Г.В. з кафедри гімнастики; Оббаріус Д.І., Тіпаков В.М. з кафедри легкої атлетики; Рябенко Є.М., Мар-

тьянов В.О. з кафедри лижного спорту; Соломонко В.В., Мозола Р.С., Конкін А., Борейко В.І. з кафедри спортивних ігор та багато інших.

Після закінчення інституту я повернувся до рідного містечка Жовкви на Львівщині. Протягом тривалого часу працював вчителем фізкультури, провів незліченну кількість відкритих уроків. За моєї ініціативи і безпосереднього керівництва при середній школі № 1 м. Жовкви було збудовано спортивно-ігровий комплекс. Жовківська СШ №1 була серед призерів спартакиади району серед середніх шкіл. В школі було підготовлено чимало спортсменів-розрядників з легкої атлетики і спортивних ігор. Цікаво, що серед моїх вихованців 14 жовківчан закінчили ЛДІФК.

Особисте захоплення футболом сприяло моїй футбольній кар'єрі. У 1975 році я почав обслуговувати матчі другої ліги чемпіонату СРСР з футболу у якості арбітра. Суддівський стаж — 16 років. Впродовж десяти років входив до десятки кращих арбітрів Львівської області. Відсудив до 100 матчів в полі, як головний арбітр, а загалом на лінії та в полі — до 400 футбольних зустрічей. Тривалий час був членом президії колегії суддів Львівщини, очолював методичну комісію з перегляду матчів першості СРСР. Був одним із ініціаторів створення ФК «Гарай». Тренував юнацьку команду цього клубу, а до 1998 року був начальником команди. Разом з «Гараєм» здобував нагороди чемпіона Львівської області (1993/94), кубка області (1994/95), здобув путівку до другої ліги. У 2001—2003 рр. працював начальником команди «Поділля» — Хмельницький; у 2004 р. — тренером команди «Сокіл» — Золочів.

З вересня 2005 р. й до сьогодні працюю тренером селекціонером по Західній Україні клубу «Оболонь» — Київ.

Отже, моя дитяча мрія стала моєю професією! Усім студентам, викладачам, рідній кафедрі найкраща подяка!

ПЕРШІ ЖИТТЄВІ КРОКИ ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ЛДІФК

Олександр Шиманський, кращий випускник ЛДІФК 2003 року, віцепрезидент міжнародної громадської організації «Реформація»

Я народився в Донецькій області, в м. Горлівка, з 11 років мешкав у м. Біла Церква на Київщині. Сьогодні мені 25 років.

На шлях спорту мене привела зацікавленість шахами, що почалася ще з 5 років, коли моя бабуся навчила мене ходів шахових фігур. Природно за-

кладене прагнення до самовираження, до успіхів і перемог вмотивували мене займатися шахами професійно. В 15 років виконав норму кандидата в майстри спорту і став учнем Київського обласного ліцею-інтернату фізичної культури та спорту, який завершив у 1998 році. Рік готувався до вступу в інститут фізичної культури, тому що спорт зайняв весь вільний час і став пріоритетним напрямком у житті.

І ось у 1999 році я став студентом спортивного факультету Львівського державного інституту фізичної культури. Так вийшло, що в групі зі мною вчилися Юрій Бровченко і Денис Чумаченко (який потім став чемпіоном України з кульової стрільби) з якими я разом вчився у Білоцерківському спортивному ліцеї. Я товаришував з ними та шахістами зі своєї групи. Нашу групу багато викладачів називали найкращою. Потім з неї якнайменше 8 студентів завершило навчання з відзнакою (червоними дипломами), сім з них отримали винагороди «Кращий випускник — 2003 року».

Дуже приємно було навчатися в такій групі, де навіть більше ніж кожен другий — зірка або у спорті або в навчанні!

Впродовж років навчання був заступником старости групи, брав активну участь у студентському науковому товаристві, ставав переможцем різноманітних студентських наукових олімпіад та конференцій кафедрального і загальноінститутського рівнів. Особливих успіхів в науковій роботі досягав на кафедрах українознавства, соціології, економіки, теорії фізичної культури, педагогіки і психології та зі спортивної спеціалізації в теорії і методиці шахової гри.

Під час студентських років у професійному становленні найбільше на мене вплинули два вчителі, ними були Коваленко Анатолій Іванович (викладач філософії) і Тюріна Тамара Георгіївна (викладач педагогіки). З ними я глибоко вивчив основи світу, дослідив людський дух у взаємозв'язку з душею та тілом людини. Результатом нашої співпраці стали дві мої студентські наукові роботи. Сподіваюся в майбутньому повернутися в наукову діяльність, щоб дати шанс цим неординарним відкриттям побачити світ в наукових виданнях.

Після завершення ЛДІФК я рік працював дитячим тренером з шахів, як і планував. За цей час переосмислював сенс свого життя і на основі закладених в мені внутрішніх цінностей роздумував над своїм покликанням. Я дійшов до висновку, що мрію про вільну і щасливу Україну, про націю, яка буде прикладом для всього світу. Я вірю, що це можливо і впевнений, що знаю як цього досягнути. Завдяки цим роздумам, я вирішив присвятити своє життя на

благо людям і Україні. Неважко зрозуміти, що для здійснення цього покликання необхідно бути політиком, і мені це вдалося. Я виграв конкурс резюме і за результатами співбесіди став помічником-референтом депутата Київської міської ради.

За час роботи на цій посаді я відстоював інтереси громадськості захищаючи їх права. Я навчився працювати з адміністрацією президента України, Кабінетом Міністрів, співпрацював з Комітетом Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією, в Київській міській раді представляв постійну комісію з питань екологічної політики.

На даний час я працюю над глобальним проектом в сфері культури. Основне завдання цього проекту, щоб кожен діяч культури і мистецтва міг реалізовувати себе і отримувати за це винагороду. В разі успішності цього проекту буду балотуватися до Верховної Ради України на виборах 2011 року, щоб мати більше сили для здійснення почесного обов'язку.

Для успішного розвитку спорту в Україні у мене є декілька побажань:

- будівництво у кожному місті нашої країни великого критого спортивного комплексу з приміщеннями для занять усіма видами спорту, проведення навчальних занять, а також фізичної, психологічної та духовної реабілітації;
- перехід спорту та фізичної культури на комерційні основи із пільговим оподаткуванням та дотаціями з бюджету для малозабезпечених категорій населення;
- підвищення матеріального благополуччя населення України, щоб кожен міг дозволити собі відвідувати спортивні заходи і займатися спортом;
- масова реклама здорового способу життя, заохочення спортсменів вигідними контрактами, призами, високими державними преміями.

Вважаю, що при здійсненні цих речей настане золота ера для українського спорту.

Мої найближчі плани:

- заснувати комерційну діяльність для реалізації соціальної програми по продюсеруванню талановитої молоді України;
- сформувати команду духовних та професійних людей, яка зможе перемогти на виборах 2011 року і покращити умови життя на Україні.

Моя мета в житті:

- досягнути великого успіху в бізнесі та отримати фінансову незалежність;
- стати слугою народу в рядах політичних лав;
- зробити Україну процвітаючою, а її народ щасливим.